

ligheder ved Lovforslaget. Først og fremmest gaar jo, saaledes som bemærket af ærede tidligere Talere, dette noget vidtgaaende Udtryk „Omdelinger“ ud, og for det Andet, og det er endnu vigtigere, gaar den Bestemmelse ud, at der kan tillægges den One et større Stykke end det, han afstår, hvorved der altsaa kan afsvinges ham en Erstatning, der bestemmes af Andre, og som han muligvis ikke har Gøne til at udrede. Saaledes som Bestemmelsen efter Endringsforslaget nu vil komme til at blive, mener jeg, at Betænelighederne derved ikke ere formindskede saa lidt. Naar jeg besuagtet ikke stemmer for Endringsforslaget, ligger det i, at jeg i det Hele er imod alle disse Foranstaltninger, der paa en meget iøinefaldende Maade ville lette vidtgaaende Reguleringer, der ganske vist paa sine Steder kunne være overordentlig nyttige og hensigtsmæssige, men som jeg ogsaa tror, paa andre Steder kunne have deres Fare. Har man imidlertid stemt for Lovforslagets § 9, som bestemmer, at der gives Landvæsenkommissionen Ret til at foretage Reguleringer, saaledes at den endogfaa som almindelig Regel kan lade grave nye Løb baade paa kortere og længere Strækninger, og altsaa giver en saa vid Bemyndigelse, tror jeg ikke, det gaar an at gjøre denne Bestemmelse illusorisk ved Bestemmelsen i § 10; i alt Fald forekommer det mig, at Lovens Konformitet overhovedet maa forbyde det. Jeg udtaler dette, idet jeg set paa Sagen fra et ganske almindeligt Standpunkt, hvad der dog ikke hindrer mig i at stille mig neutral til denne Sag, og jeg skal derfor hverken stemme for eller imod Forslaget.

S. Pedersen: Jeg skylder ogsaa som Medlem af det Udvalg, der saa længe har havt denne Sag under sin Behandling, at afgive en Forklaring, hvorfra jeg er kommen til det Standpunkt, at ville stemme for det foreliggende Endringsforslag. De Betæneligheder, som bleve fremhævede af den ærede 4de Landssthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev) har jeg lige saa fuldt som han havt, saalænge kun Lovforslagets Bestemmelse forelaa; thi det forekommer mig, at de vidtgaaende Følger, det kunde have, passer paa det oprindelige Lovforslags § 10, medens de derimod ikke finde nogen Anvendelse eller i alt Fald kun for en meget lille Del finde Anvendelse paa Endringsforslaget, som det foreligger. Naar Udvalget ikke — jeg kan i alt Fald sige det for mit Vedkommende — er kommet til en Bestemmelse af den Art, som Endringsforslaget her gaar ud paa, har det ikke været, fordi man manglede Erkjendelsen af Besigtighedsigheden af en saadan Bestemmelse, men fordi det ikke er lykkedes Udvalget at finde en Form, som kunde give tilstrækkelig Garanti for, at disse Omkæjninger kunde holdes indenfor en rimelig Begrænsning, og navnlig har jeg, og jeg tror ogsaa flere, frygtet,

at en Mand kunde blive paatvunget Jord, som han ikke havde Raad til at modtage og afsvunget Jord uden tilstrækkelig Erstatning; men det første Hensyn er det, som har voldet mig mest Betænelighed. Smidlertid forekommer det mig, at Endringsforslaget paa en heldig Maade siktrer imod dette, idet det bestemmer, at der skal gives Bedelag i Jordstykker, der have samme Boniterede Arealer; det er jo nemlig den eneste Vardmaaler, man har, naar Jord skal erstattes med Jord, hvad enten det er Mark eller Eng. Det er ganske vist, at Boniteringen kan medføre, naar der anvendes et Støn, visse Variationer, men det gaar hermed, som det gaar med alle mennekelige Anliggender, at Intet er fuldkomment. I Genhold altsaa til den Affattelse, som nu er funden, og den Vigtighed, som det vil have i praktiske forekommende Tilfælde, nærer jeg ingen Betænelighed ved at stemme for Endringsforslaget, som det foreligger.

Marsen: Jeg kunde i Grunden spare mig at udtale mig, da de to ærede sidste Talere have sagt, hvad jeg vilde fremkomme med, men siden jeg nu har faaet Ordet, skal jeg dog ikke unnlade at udtale min Forundring over det ærede Medlems (Hauerslev) Modstand mod disse udfyldige Endringsforslag. Naar det ærede Medlem er gaaet ind paa, at der kan egproprieres Jord til et nyt Løb, som kan graves gennem en Mand's Mark, forekommer det mig ikke, at han har Ret til at begrunde sin Modstand mod disse Endringsforslag saaledes, som han har gjort. Og naar han henviser til, at der er stet større og mindre Reguleringer i stor Udstrækning, er det rigtigt; men jeg vil sige, at medens der er foretaget Masser af Magelæg overalt, hvor saadanne Reguleringer have fundet Sted, er der endnu ikke noget Sted reist Anke imod, at Landvæsenkommissionen har troet sig bemyndiget til at paahyde saadanne Magelæg. Der er ganske vist reist mange Processer i Anledning af Aareguleringer; men under alle disse Processer og Strids spørgsmål har det aldrig været Gjenstand for Appel, hvorvidt Landvæsenkommissionen var bemyndiget til at foretage Magelæg eller ikke. Naar det ærede Medlem siger, at man kan vedblive dermed, kan det jo synes, som om det forholder sig saaledes; men efter at Lovforslaget er kommet til at indeholde en Bestemmelse om, at alle Vedkommendes Samtykke skal indhentes, er det klart, at mangen en Mand kan have Fordel af at rejse Modstand imod en isvrigt nyttig og for ham uskadelig Foranstaltning, og det er derfor, den af os foreslaede positive Bestemmelse maa til. Naar det ærede Medlem siger, at man skal tænke sig alle mulige og umulige Tilfælde, saa vil jeg kun bemærke, at det ærede Medlem synes at have en særlig Gøne til at fremhæve de umulige.